

РЕШЕНИЕ

№ 5652

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5705** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №18454 от 23.06.2020г. по описа на Административен съд – София град от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“, с адрес: [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител юрк. Б. П. срещу Решение №81569 от 21.04.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 102-ри състав, постановено по НАХД № 16801/2019г. С оспореното решение е отменен Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 1752365, издаден от СДВР, с който на М. И. К., [ЕГН] за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

С касационната жалба се релевира основания за неправилност и необоснованост на решението на СРС. Твърди се, че електронният фиш съдържа всички задължителни реквизити за издаването му, безспорно е установено посоченото в ЕФ нарушение, както и че законово е ангажираната административнонаказателната отговорност на собственика на автомобила. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да потвърди процесния електронен фиш.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – М. И. К., редовно призована, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна, а решението на СРС, постановено в противоречие с материалния закон, поради което счита, че същото следва да бъде отменено, а процесният ЕФ потвърден.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 21.09.2017г. в 13:44 часа по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]до №24 МПС лек автомобил марка/модел „Рено М.“ с рег. [рег.номер на МПС] се движел със скорост от 90 км/ч при въведено ограничение 50 км/ч. – направен е запис посредством мобилна видео-радарна система за заснемане на пътни нарушения „TRF-1 М” с радар TR4D № 613, монтирана на служебен автомобил на ОПП-СДВР с рег. [рег.номер на МПС] . Изготвен е клип №6227. Същата е вписана в регистъра на „одобрен тип“ средства за измерване на БИМ под №4835 със срок на валидност 24.02.2020г. Мобилната система е преминала проверка на 27.06.2017г. Собственик на автомобила, съгласно извадка от информационната система на ОПП-СДВР към датата на извършване на нарушението е М. К.. Въз основа на тези данни от СДВР е издаден процесния електронен фиш.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на ЕФ. Приел е, че в конкретния случай е била неприложима разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, а е следвало да бъде приложена процедурата по съставяне на АУАН и издаване впоследствие на НП. Сигнал е до извод, че ЕФ не съдържа всички законово установените реквизити за издаването му.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваният ЕФ съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл.54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл.189, ал.4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения,

установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл.189, ал.11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Съгласно чл.2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/ 12.05.2015г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес. В тази насока неоснователно е и твърдението на въззивния съд, че в случай на присъствие на контролен орган, то за същия съществува задължението да установи самоличността на извършителя.

Неправилно СРС е приел, че не става ясно дали скоростта, посочена е ЕФ от 870км/ч е установена след приспаднат толеранс. В приложения към ЕФ снимков материал ясно е посочено, че измерената скорост, с която се е движел лекия автомобил. Посочена е и наказуема скорост от 87 км/ч след приспадането на толеранс от 3 %.

Не се споделят изводите на районния съд относно липсата на данни за извършителя на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В случая това право не е упражнено от наказаното лице, поради което правилно е ангажирана отговорност на М. К..

Безспорно е доказано, че е нарушена посочената в ЕФ разпоредба. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай, скоростта на автомобила е установена в населено място, като

разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство. В чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 km/h нарушителят се наказва с глоба в размер на 400 лева.

След като извършеното административно нарушение е безспорно установено, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно- постановено при нарушение на материалния закон, а обжалваният електронен фиш серия К № 1509786 на СДВР да бъде потвърден.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №81569 от 21.04.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав по НАХД №16801/2019г., като **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № 1752365, издаден от СДВР, с който на М. И. К., [ЕГН] за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.